

ZAČÍNÁME ČÍST

POHÁDKY

Vypráví
Marie
Tetourová

Ilustrovala
Edita
Plicková

VELKÁ TISKACÍ PÍSMENA

F RAGMENT

Začínáme číst – Pohádky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

Marie Tetourová
Začínáme číst – Pohádky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2016

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA a.s.

Vypráví Marie Tetourová

ZAČÍNÁME ČÍST
POHÁDKY

Ilustrovala Edita Plicková

FRAGMENT

O KARKULCE

V JEDNÉ VESNICI ŽILA S MATKOU HOLČIČKA HEZKÁ JAKO OBRÁZEK. NOSILA ČERVENOU SUKÝNKU, ČERVENÉ STŘEVÍČKY A NA HLAVĚ

ČERVENÝ ČEPEČEK. PROTO JÍ VŠICHNI ŘÍKALI
ČERVENÁ KARKULKA.

JEDNOHO DNE NACHYSTALA MAMINKA
KOŠÍČEK PLNÝ DOBROT. DO UBROUSKU
ZABALILA BÁBOVKU A CUKROVÍ, PŘIDALA LÁHEV
VÍNA A VELIKOU KYTICI. „BABIČKA MÁ DNES
SVÁTEK, PŮJDEŠ JÍ GRATULOVAT, KARKULKO.
CESTOU PŘES LES BUĎ OPATRNÁ! NIC NEZTRAŤ
A S NIKÝM SE NEZASTAVUJ,“ LOUČILA SE
S HOLČIČKOU MAMINKA.

KARKULKA SE PUSTILA ZNÁMOU PĚŠINOU
ZA BABIČKOU. ABY SE JÍ LÉPE ŠLAPALO, ZPÍVALA
Z PLNÝCH PLIC. PÍSNÍČKA PŘILÁKALA ZLÉHO
A LSTIVÉHO VLKA.

„ČICHÁM, ČICHÁM CUKROVÍ. KDE JE, KDO MI
ODPOVÍ?“ VYSKOČIL VLK Z HOUŠTÍ NA CESTU.

KARKULKA SE LEKLA, ALE KOŠÍK S DOBROTAMI
NEPUSTILA...

VLK TO ZKUSIL JINAK. „V ČERNÉM LESE POD
STRÁNÍ JENOM VLK TĚ OCHRÁNÍ,“ HOVOŘIL

VLÍDNĚ A PŘIDAL SE K DĚVČÁTKU. ŤAPKAL PODLE
NÍ POSLUŠNĚ JAKO PES A KARKULKA SE HO
PŘESTÁVALA BÁT. POVÍDALI SI A VLK SE DOVĚDĚL
O CHALOUPCE ZA LESEM, STARÉ BABIČCE
I SVÁTKU, KTERÝ BUDE SLAVIT.

VLK VĚDĚL, CO POTŘEBOVAL, A RYCHLE
SE S HOLČÍČKOU ROZLOUČIL. PŘEDBĚHL

JI A UŽ ŤUKAL NA DVEŘE CHALUPY. JAK BABIČKA OTEVŘELA, DOŠIROKA ROZEVŘEL TLAMU A STAŘENKU SPOLKL. HUPNUL DO JEJÍ POSTELE A ZACHUMLAL SE DO PEŘIN. NASADIL SI NOČNÍ ČEPEC A VELKÉ BRÝLE PRÁVĚ V OKAMŽIKU, KDY KARKULKA STÁLA VE DVEŘÍCH. OTEVŘELA ÚDIVEM PUSU. SVOJI BABIČKU NEPOZNÁVALA.

„PŘISTUP BLÍŽE, DÍTĚ MILÉ, ŠPATNĚ VIDÍM PŘES TY BRÝLE,“ SKUHRAL VLK TENKÝM HLASEM.

„ACH, BABIČKO, CO SE VÁM STALO? PROČ MÁTE TAK VELKÉ OČI?“ VYDECHLO DĚVČÁTKO.

„VELKÉ OČI VÍCE VIDÍ – A NEMÁ JE NIKDO Z LIDÍ!“ ZNĚLA ODPOVĚĎ.

„PROČ MÁTE TAK VELKÉ UŠI?“ DIVILA SE OPĚT KARKULKA.

„VŠECHNY ZVUKY, NEPOSLUCHO, ZACHYTÍ JEN VELKÉ UCHO!“ ZAVRČEL VLK, KTERÝ MĚL TOHO VYPTÁVÁNÍ PRÁVĚ DOST. KDYŽ SE HOLČIČKA ZEPTALA POTŘETÍ, PROČ MÁ TAK VELKÁ ÚSTA, VYSKOČIL Z POSTELE.

„PROČ JE TLAMA JAKO BRÁNA? ODPOVĚĎ SI HLEDEJ SAMA!“ ZAŘVAL VLK A VMŽIKU SPOLKL KARKULKU I S KOŠÍKEM. POTOM SE ROZVALIL NA POSTEL A KONEČNĚ NASYCEN USNUL.

TOU DOBOU ŠEL KOLEM MYSLIVEC, KTERÝ HNED POZNAL, ŽE NENÍ VŠECHNO V POŘÁDKU.

DŮM PRÁZDNÝ,
BABIČKA S VNUČKOU
NIKDE. A KDE
JSOU DOBROTY

OD MAMINKY, KTERÉ POSLALA BABIČCE
K SVÁTKU? MYSLIVEC OBJEVIL SPÍCÍHO VLKA
A HNED VĚDĚL, KOLIK UHODILO. KARKULKA

I S BABIČKOU URČITĚ ZMIZELY V JEHO
ÚTROBÁCH!

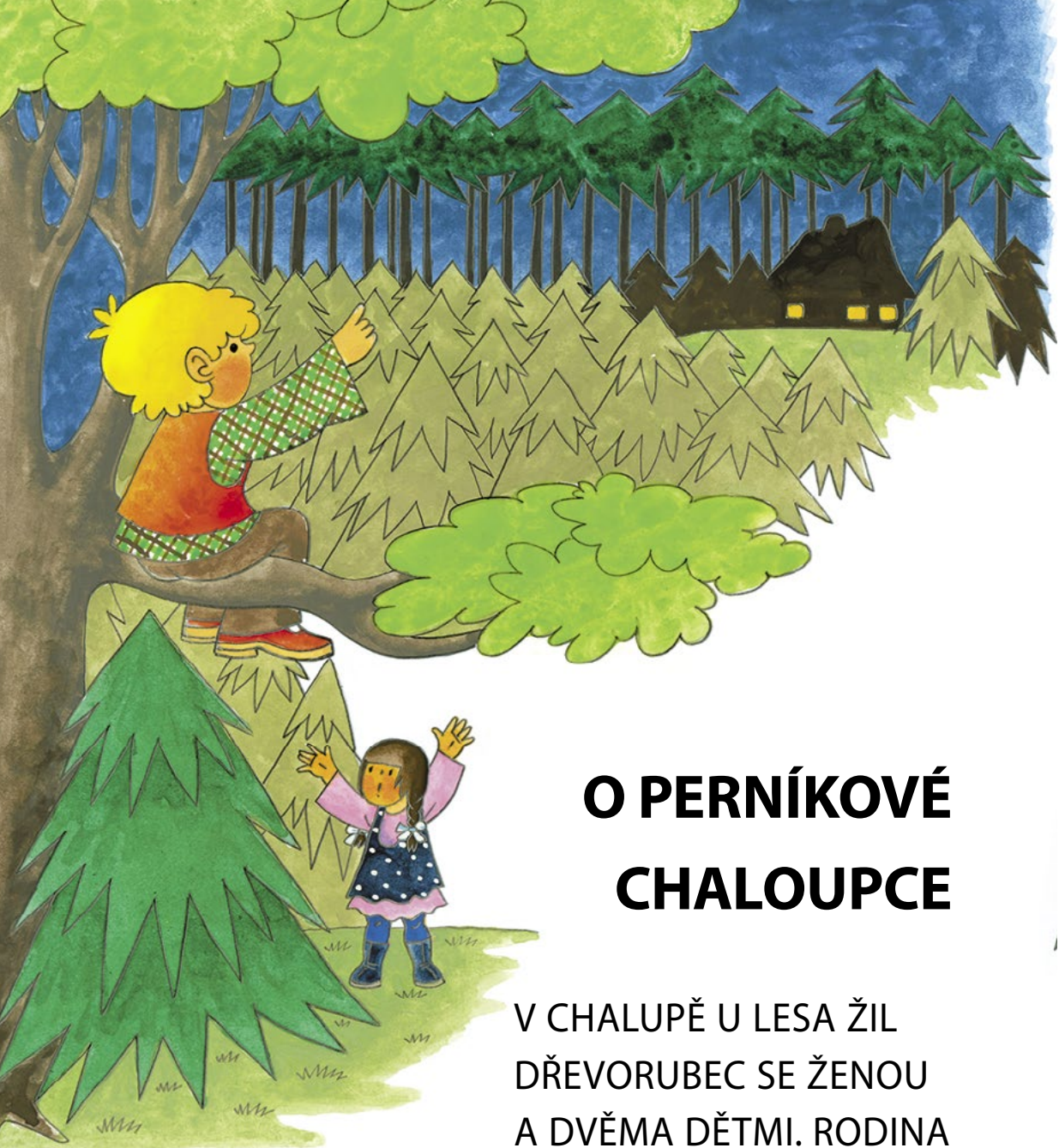
MYSLIVEC NEVÁHAL A OSTRÝM NOŽEM
ROZPÁRAL VLKOVU KŮŽI NA BŘIŠE ODSHORA
DOLŮ. BABIČKA S KARKULKOU VYSKOČILY VEN
ŽIVÉ A ZDRAVÉ. I KOŠÍK S DOBROTAMI SE NAŠEL...

VLK SE ODBELHAL PRYČ A UŽ O NĚM NIKDY
NIKDO NESLYŠEL.

TAK NAKONEC ZA CHVÍLI PŘECE SVÁTEK SLAVILI.
A NENÍ TO ZVLÁŠTNÍ VĚC? HRDINOU BYL
MYSLIVEC!

O PERNÍKOVÉ CHALOUPCE

V CHALUPĚ U LESA ŽIL
DŘEVORUBEC SE ŽENOU
A DVĚMA DĚTMI. RODINA
BYLA CHUDOBNÁ A TÁTA SOTVA VŠECHNY UŽIVIL.
CHODIL DO LESA KÁCET STROMY A BRÁVAL DĚTI

S SEBOU. JENÍČEK S MAŘENKOU SE TĚŠILI NA BORŮVKY A PRANIC SE V LESE NEBÁLI. VŽDYŤ TÁTA BYL NABLÍZKU A CELÝ DEN BYLO SLYŠET ZVUK JEHO SEKERY.

DĚTI V LESE PŘESKAKOVALY PAŘEZY, HRÁLY SI NA HONĚNOU A ZOBALY SLADKÉ LESNÍ PLODY. NA OTCE SI VZPOMNĚLY, KDYŽ SLUNCE ZAPADALO. „TÁTO, TATÍNKŮŮ,“ VOLALY, ALE NIKDO JIM NEODPOVÍDAL. MAŘENKA ZAČALA NATAHOVAT MOLDÁNKY. „ZABLOUDILI JSME. JENÍČKU, VYLEZ NA STROM A PODÍVEJ SE, NEUVIDÍŠ-LI SVĚTÝLKO Z NAŠÍ CHALUPY!“

CHLAPCI SE ZDÁLO, ŽE V DÁLCE NĚCO ZAHLÉDL. DĚTI SE VYDALY TÍM SMĚREM, ALE PŘEKROČILY BLUDNÝ KOŘEN A CESTU DOMŮ UŽ NENAŠLY. PRODÍRALY SE KŘOVÍM, ŠLAHOUNY OSTRUŽIN JIM TRHALY ŠATY A STRACH JE POHÁNĚL KUPŘEDU...

NÁHLE, JAKO V POHÁDCE, OBJEVILA SE MÝTINA A NA NÍ PŘEKRÁSNÁ CHALOUPKA. BYLA CELÁ

Z PERNÍKU A MARCIPÁNU. OKENICE ZDOBILY
MAKOVÉ KOLÁČE, ČOKOLÁDOVÁ STŘECHA BYLA
POSÁZENA MANDLEMI A BAREVNÝM CUKROVÍM.
VŮNĚ KOŘENÍ A VANILKY SE LINULA ŠIROKO
DALEKO. JENÍČEK NEODOLAL, ODLOUPL ZE
STĚNY KUS PERNÍKU A PŮLKU PODAL SESTRÍČCE.

„KDOPAK LOUPE MŮJ PERNÍČEK?“ OZVAL SE SKŘEHOTAVÝ HLAS. PATŘIL STARÉ ČARODĚJNICI, KTERÁ V CHALOUPCE BYDLELA. JENÍČEK POHOTOVĚ, TENKÝM HLÁSKEM ODPOVĚDĚL. „TO NIC, BABIČKO, TO JEN VĚTRÍČEK...“ JEŽIBABA ZMIZELA A JENÍČEK S MAŘENKOU ZAČALI HODOVAT. NEVIDĚLI, NESLYŠELI – A NAJEDNOU ŠUP! BABICE JE OBA SEVŘELA V KOSTNATÝCH DRÁPECH, VSTRČILA DO CHALOUPKY A ZAMKLA DVEŘE.

OD TÉ CHVÍLE MUSELO DĚVČÁTKO V DOMĚ POSLUHOVAT A VAŘIT. CHLAPCE HNED ČARODĚJNICE ZAVŘELA DO KLECE. NOSILA MU VYBRANÉ LAHŮDKY A TĚŠILA SE, ŽE HO VYKRMÍ, UPEČE A SNÍ... „JENÍČKU, PROSTRČ MŘÍŽÍ MALÍČEK, AŤ POZNÁM, JAK JSI TLUSTÝ,“ SKUHRALA. ŠPATNĚ VIDĚLA A NEPOZNALA, ŽE JÍ HOCH MÍSTO PRSTÍKU PODSTRČIL KUS DŘÍVKA. BÁBA SE NECHALA OKLAMAT, ALE ČASEM ZTRATILA TRPĚLIVOST A ROZTOPILA PEC.

„BUDU MÍT KLUKA K OBĚDU, AŽ JE TLUSTÝ, NEBO HUBENÝ. TY PŮJDEŠ HNED ZA NÍM!“ OZNÁMILA MAŘENCE.

MARNĚ DĚVČÁTKO PLAKALO A PROSILO O SLITOVÁNÍ! JEŽIBABA PŘINESLA VELIKOU LOPATU A PORUČILA CHLAPCI, AŽ SE NA NI POSADÍ. PEC, ROZPÁLENÁ DO BĚLA, UŽ ČEKALA... ALE JENÍČEK NE A NE SPRÁVNĚ USEDNOUT! TU PADAL NA JEDNU STRANU, TU NA DRUHOU –

A MAŘENKA ZROVNA TAK. KDYŽ PO MARNÝCH
POKUSECH DĚTI OPĚT SKONČILY NA ZEMI,
ŘEKL JENÍČEK: „UKAŽTE NÁM, BABIČKO,
JAK SE NA LOPATĚ SEDÍ! SAMI TO NESVEDEME.“

„TO JE MLÁDEŽ, NIC NEUMÍ,“ HUDROVALA
STARÁ. VYKASALA SI SUKNĚ, UCHOPILA PEVNĚ
LOPATU A OBKROČMO
SE NA NI POSADILA.
NA TU CHVÍLI JENÍČEK
S MAŘENKOU ČEKALI!
RYCHLE PŘISKOČILI
A SPOJENÝMI SILAMI

VSTRČILI BÁBU DO PECE. ZAHUČELO TO – A ZE ZLÉ
ČARODĚJNICE ZBYL JEN KOUŘ NAD KOMÍNEM...

ACH, TO SE DĚTEM ULEVILO! NALOUPALY
PERNÍKU, CO UNESLY, A POSPÍCHALY ZPÁTKY.
ZLÉ KOUZLO PŘESTALO PŮSOBIT A JENÍČKA

I MAŘENKU ODVEDLA HNED PRVNÍ CESTIČKA
BEZPEČNĚ AŽ DOMŮ. TO BYLO RADOSTI
ZE SHLEDÁNÍ! TÁTA, MÁMA I OBĚ DĚTI SI PADLI
DO NÁRUČE, ŠŤASTNI, ŽE JSOU ZASE SPOLU.
A PERNÍČEK JIM TU RADOST NÁRAMNĚ OSLADIL!

O VELIKÉ ŘEPĚ

V MALÉM DOMKU NA SAMÉM KONCI VESNICE ŽIL DĚDEČEK S BABIČKOU A MALOU VNUČKOU. MĚLI PEJSKA ALÍKA, KOČKU MÍNU A NA DVOŘE HEJNO HUSÍ A SLEPIC. LIDÉ I ZVÍŘÁTKA SPOLU

PĚKNĚ VYCHÁZELI
A DOBŘE SE JIM
VEDLO. KDYŽ
BABIČKA UPEKLA
NĚCO DOBRÉHO,

BARUNKA SCHOVALA
KOUSEK PEJSKOVI
A TEN ZAS PAMATOVAL
NA KAMARÁDKU
KOČIČKU. ANI MÍNA
NEBYLA LAKOMÁ
A VŽDYCKY PÁR

DROBTŮ NASYPALA K MYŠÍ DÍŘE NA PŮDĚ.
AŽ TA DROBOTINA TAKÉ OLÍZNE NĚCO DOBRÉHO,
ALESPOŇ BUDOU MÍT MYŠKY DOST SÍLY
NA SPOLEČNÉ HONIČKY VE STODOLE.

DĚDA CELÉ DNY PRACOVAL NA ZAHRADĚ
A NA POLI. SÁZEL, ZALÉVAL, PLEL, OKOPÁVAL...
VŠAK TO BYLO ZNÁT! JEHO HOSPODÁŘSTVÍ
OBDIVOVALA CELÁ VESNICE. ALE CO SE STALO
TOHO ROKU, NIKDO Z LIDÍ JAKŽIV NEVIDĚL!
ZA HUMNY NA POLI VYROSTLA ŘEPA.

BYLA VELIKÁ, PŘEVELIKÁ A ZVĚTŠOVALA
SE PŘÍMO PŘED OČIMA. KDYŽ ZABRALA TÉMĚŘ
PŮLKU POLE, ŘEKL SI DĚDA, ŽE JI VYKOPE.
ALE MOTYKA SE MU ZLOMILA, JEN O ŘEPU
ZAVADILA, VIDLE OHNULY, ANI S RÝČEM NIC
NESVEDL.

DĚDA SI VYHRNUL RUKÁVY, ŽE TO TEDY ZKUSÍ
SÁM. DAL DO PRÁCE VŠECHNU SÍLU, ALE ŘEPU
NEZDOLAL... PŘIBĚHLA MU NA POMOC BABIČKA.
UCHOPILA STAŘÍKA V PASE A TEN PEVNĚ SEVŘEL

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.